

מישיבת לב

מעייני חיזוק וגאמונה מאוצרו של מרן הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א

לענו וחי נאמן
קול "אודיע אמונת"
בארה"ק - 08-30-20-666
בארה"ב - 605-477-7011
בלאנדאן 44-3003730634

דיבורים מלב אל לב
במשנת מו"ר שליט"א

נפשי
בשאלתי | שאלות המוגשות
לפני מו"ר שליט"א

יוצאים עכשיו ממצרים!

בכל מצב ובכל רגע בעולם הזה - מסביר מו"ר שליט"א - יש צירוף אחר מיוחד ונפלא של "עולם שנה נפש", שאינו חוזר על עצמו לעולם.

עולם זה המקום בו מתרחש כל דבר, שנה זה הזמן, ונפש זה האדם.

ועל האדם לדעת שכל פעם מזמין לו הקב"ה לפתחו צירוף נפלא כזה שמעולם לא היה ולעולם לא יהיה! ודווקא שם! עם ההתמודדות המיוחדת הנדרשת בכל מצב באופן אחר - דווקא שם הקב"ה מצפה ממנו להמליכו ולחדו - המלכה כזו נפלאה שאיש מלבדו מעולם לא היה ולעולם לא יהיה שם! ורק הוא במצב המסויים המיוחד שהוא נמצא בו יכול להעלות להקב"ה כזו נחת רוח מיוחדת אשר לעולם לא תחזור על עצמה שוב!

ובמה הוא ממליך אותו יתברך, ע"י שיעמוד בכל פעם בניסיון המיוחד שהגיע אליו, ויעשה את המוטל עליו באותו רגע ע"י שיכפה את יצרו, ויתגבר על התאוות / כעס / עצבות / עצלות / וכו', כל פעם לפי הענין המיוחד לו...
* * *

על שאלה זו שהופנתה אל מו"ר שליט"א, מדוע לא תיקנו הכנה לפסח כמו לראש השנה, ע"י ימי תשובה וסליחות וכדו, מדוע נכנסים לחג כה נשגב ונעלה מתוך אנדרלמוסיה של גיעות וטרחות וכי בלי טיפת ישוב הדעת?

"הקב"ה רוצה שנעבוד אותו ונמליך אותו בכל המצבים!!! - זה מה שעלינו להנחיל לצאצאיו שאין מצב שאי אפשר לעבוד בו את השי"ת!"

זו היתה תשובתו הבהירה של מו"ר שליט"א - כן! בדיוק כך! עכשיו זה העבודת השם! להתאמץ לא לאבד את הראש בתוך תוכה של האנדרלמוסיה, לשמור בכל כוחו על 'הארת פנים' בתוך הלחץ והדחוק, לא לכעוס בכל רגע על עמלינו אלו הבנים, לשמוח ולצחוק לתוך פרצופו של המרויח / דקדוקי עניות / טרדות בצרורות / אפיסת הכוחות וכו' וכו' כל אחד כפי עניינו המיוחד לו. זה הסוד! זה ה"דעת" - למצוא את הקב"ה ולהתחבר אליו בכל המצבים, לא לפחד משום מצב, אלא לראות את הכל כתפקיד כ"עוד" שליחות מן השמים - לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים, אמן ואמן...

מקפץ ומטפס, מדלג ומנתר משלולית של בורית ונתר לחברתה, בורח מחדר לחדר, ואינו מוצא מקום של ישוב הדעת בביתו ההומה קולות גירוד וקרצוף, ועוד סוגים שונים של הרמת קול...

כאשר הבית כולו הפוך על כרעיו ועל קרבו, חושב לעצמו מיודעינו בכאב, האם לא מצא לו פרעה הרשע זמן ראוי יותר מתי להוציא את בני ישראל ממצרים, כי אם דוקא בערב פסח - געוואלד!...

ואכן דייקא בתוך כל העמל ועבודות הפרך, דווקא בתוך הקושי והשעבוד, עתה זה הזמן להזכר כי עלינו לצאת ממצרים!

בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים!

האם לא מצא לו פרעה הרשע זמן ראוי יותר להוציא את בני" ממצרים, כי אם דוקא בערב פסח - געוואלד!

עתה כאשר בודקין בחורין ובסדקין על כל אחד לבדוק נגעי נפשו, לבער החמץ, לבער ה"שאוור שבעיסה" המעכב מלהרגיש בכל דבר "קרבת אלוקים לי טוב". כדי שנוכל להתחיל בהתחדשות - לחיות עם הקב"ה.

חיים של אמונה ובטחון, חיים של קבלת כל מאורע באהבה, בהכנעה, ובעיקר בשמחה - - -

* * *

עד עכשיו היינו "עבדי פרעה" עתה הזמן להתחיל להיות "עבדי ה'!" "עבדי הם ולא עבדים לאחיהם!"

עבדי פרעה - מסביר תמיד מו"ר שליט"א - זה עבודת "לדעת" פרעה, זה השעבוד הנורא והאיים ביותר! כאשר מעבר לשעבוד הגוף, מצליח פרעה הרשע לשעבד את הנפש את המח את המחשבה, רק אז הצרה היא צרה רח"ל.

כאשר אדם מתעלה ומתורם ויוצא מ"דעת פרעה" כאשר הוא זוכה שמאיר לו ה"דעת" דקדושה, שהיא דעת התורה, הדעת הנקנית ע"י האמונה בה, זה היציאה הגדולה ביותר מהגלות, כמאמר הכתוב: "לכן גלה עמי מבלי דעת" - וכפי שרבינו"ל מסביר זאת בליקו"מ כי עיקר הגלות הוא חסרון הדעת ועיקר הגאולה תהיה ע"י "ומלאה הארץ דעה את ה'..."

* * *

איך באמת עלינו להסתכל על כל דבר עפ"י דעת תורה?

• שאלה • ליל הסדר הוא הזמן להעביר יסודות האמונה לדורות הבאים, וכי לא היה ראוי שיוקדם להם עבודת הכנה כמו באלול, עם מוחין דגדלות, ולא להיכנס לזה מתוך טרדות שכאלו?

תשובה: רצון השי"ת הוא שיעבדוהו וימליכוהו בתוך כל מיני המצבים של העוה"ז. הדרך של הכנה דרבה מתוך יישוב הדעת היא דרך העבודה של אלול, והעבודה של פסח היא להמליכו מתוך טרדות וחוסר יישוב הדעת, העבודה של 'בחפזון יצאת', שנכנסים מהטרדות ישר לתוך האורות והמוחין של ליל הסדר. זהו רצון השי"ת ועלינו לעבדו כרצונו בכל הזמנים ובכל המצבים, ואת זה עלינו להנחיל לצאצאיו שאין זמן או מצב שאי אפשר לעבוד בו את השי"ת.

• שאלה • איך אפשר להינצל מהפחדים הנגרמים ע"י המלחמה?

תשובה: פחד שייך רק מהבורא ב"ה, כשמתעוררים פחדים אחרים, זה זמן להתבונן על מה ולמה נפל עלינו פחד שאינו מהבורא, שזה מורה על פגם ביראת שמים, והפחדים באים כדי שנתעורר להתחזק בירא"ש עד שיסורו מאתנו כל היראות שאינם מהבורא ית'.

• שאלה • בספר "אודיע אמונתך" מובא שכלל ישראל במצרים 'חשוב פרעה'דיג, האמינו פרעה'דיג, וחיו פרעה'דיג. מה הפשט בזה?

תשובה: 'פרעה' הוא קליפה טמאה (כמובא מהאריז"ל), מי שחי חיים של תאוות ואווה וכפירות דבק בו קליפת פרעה, וע"י ששעבד את ישראל תחתיו דבקה בהם קלי זר רח"ל, ובי"ה שהוציאנו ויוציאנו מתחת יד פרעה.

הכל הוא עבודת ה'!

דא"ח מעמד לרגל הו"ל של הספר החדש אודיע אמונתך - פסח

מה יעשה אדם שנמצא לביל
הסדר עם מי שאינם כפי מדרגתו
בעבודת ה', איך הוא יכול לחבר
אותם לעבודת הלילה?

העצה היא הניגון. כל דבר יהיה עם
ניגון ועם גישמאק. הנגינה מושכת את
הלב של כל אדם. הבעש"ט הכניס
בכלל ישראל ענין השמחה של מצוה,
לזמר ולנגן לפני השי"ת, ועי"ז נתקרבו
הרחוקים ביותר, כידוע כידוע.

לפעמים לביל הסדר מתהפכים
העניינים בבית, האדם רצה
לשבת ולהיות דבוק בעבודת
ה', ובסוף הוא צריך להיות
בייביסטר וכדו'?

מקבלים כל מצב כעבודת ה', לעשות
שפונז'ה (רחיצת הארץ) בבית זה עבודת
ה', לשמור על התינוק זה עבודת ה', וכמו
כן כל מה שעושים סביב היום טוב הוא
עבודת ה'.

רבי אליהו ראטה זצ"ל, לא היתה לו
אשה בעלבוסטע, והוא התייגע לבדו
להכין את הבית לכבוד פסח. לביל יום
טוב כשהוא חזר מבית הכנסת הוא מצא
את הכל הפוך, השלחן הפוך, בקבוקי
היין והחרוסת היו על הרצפה.

הוא סיפר לי את המעשה על יהודי,
ובאמת זה היה הוא בעצמו.

וכך פתח ואמר: 'רבונו של עולם, אנשים
אחרים שמחים עכשיו עם שלחן יפה
ומהודר, עם בית נקי, אחרים שמחים עם
בעלבוסטע שהכינה הכל כראוי, אחרים
שמחים עם ילדים, עם נכדים, עם חתנים
טובים, ואני אין לי שום דבר מכל אלה,
הריני שמח רק כך לבד רבונו של עולם,
עם היום טוב שלך, עם השמחת יום
טוב שלך... וכך החל לנגן ולרקוד עם
השמחה הכי גדולה בעולם...'

איך אפשר ליכות למבט כזה
בשעת נסיון קשה שכזה?

הוא הסתופף בצל אנשים כשרים
וצדיקים, הרבי מזויעהל ועוד צדיקים.
וזה מה שהוא למד שם.

אנו מבקשים ברכה בעבור כל
אלה שהשקיעו בספר החדש.

'רבונו של עולם אנא עשה שהספר שלי
יכניס בעולם אמונה זכה, אמונה טהורה
בך, ויהיו דבוקים בך בתכלית הדביקות,
בתכלית תכלית ההתקרבות.'

מהי הנקודה שנס יציאת מצרים
יותר גדול מכל הניסים שהיו
לישראל במשך כל הדורות?

זהו הסיפור הראשון שעברנו מגויים
ליהודים, כי בגלות מצרים היינו גם
בטומאת מצרים רח"ל, יצאנו משם
עם רצונות קדושים לקבל את התורה,
ולאחר מ"ט ימים של השתוקקות
והשתוקקות והשתוקקות זכינו לקבלת
התורה ממש, פנים בפנים דיבר ה'
עמכם, יצאנו מטומאה לטהרה.

הדבר הזה נעשה אצל כל אדם, תמיד
בכל עת יכול אדם לצאת מחדש
מטומאה לטהרה, לעזוב את כל
השטותים וההבלים, ולעבור להאמונה
הקדושה, ולקדושת הדביקות בבורא
ית"ש, ולעשות הכנה ראויה לחיות כך
לעולמי עד ולנצח נצחים.

מה הדרך לזכות
לאור של ליל הסדר?

כל אחד והענין שלו. בפשטות צריך
לדבר בכל יום להשי"ת כדבר איש אל
רעהו, כל אחד כפי מצבו, בערב פסח
לפי ערב פסח, בערב שבועות לפי ערב
שבועות, כל אחד ואחד יש לו חלק ממש
ממש בתורה הקדושה, ועל זאת אנו
מבקשים 'ותן חלקינו בתורתך, עוד חלק
בתורה ועוד חלק בתורה.

כביכול אנחנו חלק מאור האלקי הגדול
ביותר שיש בבריאה, יש לנו חלק בתורתו
הקדושה. אשרינו מה טוב חלקינו.

מה עושים עם
הלחץ של ערב פסח?

כל המלאכות של ערב פסח הם עבודת
הקודש, להכין מצה, להכין מצוות החג,
להכין שמחת יום טוב, המאכלים של יום
טוב, המשקאות של יום טוב, היין של
יום טוב, הכל רק אלקות ורוחניות, שעי"ז
ממש אתה דבוק בבורא עולם לעולמי
עד ולנצח נצחים, כל מצוה היא נצחית.

ואיך ניצולים שלא לבא לידי
כעס בזמן זה?

על זאת צריך כל אדם להתרגל לקבל
כל דבר עם רוגע, עי"ז האמונה יוכל אדם
להתרגל לחיות חיים של יהודי, שלא
לכעוס לעולם, ואדרבה כמה שעובר
על האדם ויש לו אמונה בהשי"ת, הוא
נהיה יותר בעל מדות טובות ויותר בעל
מעלה, וכל אחד יכול לזכות לזה, כל
אחד זוכה לזה.

אש תמיד תוקד

כי עתה בגלות המר הזה, ה"בת מלך" - ה"ה"שכינה
הקדושה" - נמצאת בגלות בסוד "רגליה יורדות מות",
נראה לנו שהעולם מתנהג על ידי "שפחה-בישא"
שהם כוחות הרע והסט"א המסתירים את השגחתו
ית' בעולם. אך אעפ"כ עלינו לבקש ולהפש בעצות
ותחבולות להוציא את ה"בת מלך" משיבה, שהיא
סוד מידת ה"מלכות", לגלות ולפרסם כי "מלכותו"
בכל משלה, הוא הבורא הוא היוצר, הוא המנהיג בכל
עת ורגע ואין עוד מלבדו, כי רק על ידי זה תתהווה
הגאולה.

וכל זה דוקא בכח ההמלכה בעת ההעלמה וההסתרה,
כשנראה שהבריאה כולה מתנהגת ע"פ דרך הטבע
בלא מנהיג ומושל ח"ו, ובכל זאת עומד היהודי
בעקשנותו ומתגעגע "מתי אבוא ואראה פני אלקים"
- מתוך השממה נשמעת זעקתו, העצומה: "סיאי
בוודאי יא דא" - יש מנהיג לבירה.

אין ספק שהכח שכלל ישראל עדיין אוהזים ודבקים
בהשי"ת - גם אחרי אין ספור גזירות שמד וגירושין,
ייסורין והסתר פנים - נובע מאותו כח עצום,
מכח הרצון והעקשנות דקדושה, מאש קודש של
השתוקקות וכיסופין להשי"ת הבוערת ויוקדת בלב
לבם של ישראל ובפרט בראשי עם קודש, בסוד "אש
תמיד תוקד על המזבח לא תכבה", ומכח זה יפקון מן
גלותא ויזכו לגאולה שלימה.

(כדת נפש משיבת - מאמר או ראה ויספרה)

יתן... את האורים ואת התומים

אנו רואים באמת שבתחילת גאולתנו משעבוד מצרים
וקרבנתו לאלקים ולקבלת תורתו הק' ע"י משה רבינו
ע"ה, אזי בתחילת השליחות אמר הקב"ה למשה על
אהרן: "וראך ושמח בלבבו" (שמות ד, יד) היינו, הגם
שאהרן היה גדול ממש בשנים, והיה נביא ונכבד
מאד בישראל בהיותם במצרים כמובא (במדרש שמו"ר
ג, כא), עם כל זה לא רק שלא היה לו שום צער וקנאה
על משה על זה שהשי"ת בחר בו להיות הגואל לעמו,
אלא "וראך ושמח בלבבו" שלבו היה מלא שמחה על
כך, שבעבור זה זכה לאורים ותומים, חושן המשפט,
שהיו "על לבו" (מכובאר בחו"ל שבת קל"ט ושם אות כ"ב).

ועל האהבה והאחדות שביניהם נאמר (תהלים קל) "הנה
מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד" (כדאיא במס'
כריתות ה:). ובודאי, ללא כל ספק, שאילו היה ביניהם
אפילו מעט קנאה ותחרות, כמה מניעת טוב והפסד
היה לגאולת ישראל מזה, ומי יודע אם בכלל עצם
הגאולה היתה על ידם, כי הרי "לא מצא הקב"ה כלי
מחזיק ברכה אלא השלום" - ו"אם אין אתה גואלם אין
אחר גואלם" (שמו"ר פ"ג) והיה עלול להתבטל כל ענין
הגאולה, ולכן היתה הגאולה בטוב ובשמחה כנאמר.

(הגדה של פסח - מגיד דבריו)

העבודה שלי!

בנפילה זו ולמחרת יפול בנפילה אחרת. ולכן אין לו אלא ללכת בתמימות אחר השי"ת ואחר הנהגתו שהוא מנהיג את נשמתו בכל רגע ורגע, תמיד יפקיד את רוחו בידו הנאמנה, ולא יימס לבו אם יום אחד אין עבודתו הולכת לו כיום אתמול. אין מקום לאבד את עשתונותיו, אלא ילך אחר הנהגת השי"ת. אם הוא מנהיג אותו היום בפתיחת הלב יעסוק בתורה בהודאת לב, ואם יום אחד סתום לבו וחתום מהבנת התורה וחשקה - יקבל עליו את הדין באהבה, ילמד כפי יכולתו ויתבטל לפני השי"ת. 'שרעק ויך גארנישט. היינט לערנט מען זבחים, מארגן לערנט מען מנחות. מי'מוז טאן. טוה. טוה. ילערן און לערן ביו סיוועט זיך איינגעבן א 'שביל'... [אל תתפחד, היום לומדים זבחים ומזרח לומדים מנחות, צריך לעשות, עשה, עשה, עשה, למד ולמד עד שתעשה לעצמך שביל...]

גם כשלאחרים הולך טוב יותר

דוגמא להפרש זה שמעתי בדבריו של אותו אברך שהתמרמר לפני בכאב; זקני דר כבר חמישים שנה בשכונת בתי אונגרין שבלב מאה שערים. חמישים שנה הוא בונה את אותה סוכה, קובע את אותם עצים, פורש עליהם את אותם סדינים, ותולה עליהם את אותם נוי סוכה. אפילו את המסמרים שהוא תוקע בהם הוא שומר משנה לחברתה - לכל מסמר יש מקום קבוע - זה עומד בדופן זה ורעהו בפניה זו. 'אבל אני - מתאונן הלה - כבר בניתי שמונה סוכות ולא שימשה סוכה אחת פעמיים. זו נגנבה וזו נשברה, בשנה אחת בניתי על מרפסת [באלקאן] ובשנה שאחריהם כבר הייתי צריך לעקור את דירתי לבנות סוכה אחרת לגמרי. לבו מתמרמר כשהוא מתייגע לבנות בכל שנה סוכה חדשה, להתחיל שוב ושוב מהתחלה, כשלנגדו הוא רואה את שכנו בונה שוב ושוב את אותה סוכה כמשנה לשנה, כך שגם דירת הארעי שלו כבר קבועה ומבוססת.

אבל אליבא דאמת, אם יסתכל בעיני האמונה ידע שזו העבודה שלו וזו העבודה שלי [מושג זה מושאל ממעשה דחכם ותם, ראה הערה]. אם השנה אני צריך להתחיל לבנות מחדש את סוכתי הנופלת אני הולך אחר רצונו ית' באמת ובאמונה. הולך אחריו במדבר בארץ לא זרועה. אם מסע חייו של פלוני הוא בדרך זו ובה הוא מלקט את פניניו אשרי לו ומוטל עלי לשמוח בשמחתו. אבל עבודת ה' שלי היא בדרך זו ומוטל עלי לשמוח בחלקי. 'זיי פריילאך... דין דעם אויבערשטן. קוק נישט. שרעק זיך נישט פאר יענעם. ווער נישט צובראכן. ווער נישט צובראכן...'

(מתוך הספר החדש - אודיע אמונת-פס)

כל נשמה ממחצב מסויים - זו חצובה מעולם האצילות, זו מעולם הבריאה, וכן הלאה, ולכן לכל נשמה היה סדר עבודה ברור ומסודר לפי רשעה, נשמה הנמשכת מעולם הבריאה היו החכמים ותלמידיהם, נשמות שמעולם היצירה היו עוסקים במשא ובמתן ותומכים בתלמידי חכמים, ונשמות הנמשכות מעולם העשיה היו עמי ארצות גמורים.

ועל כן אף על פי שלכל אחד הייתה בחירה אבל היה יכול לדעת את סדר העבודה השייך לשורש נשמתו, באיזה דרך הוא צריך ללכת בעבודת ה', באיזה דרך הוא צריך להכנס לתורה הק', כמה הוא צריך לעסוק בתורה וכמה במשא ומתן. וכך כל אחד היה יכול לדעת את עבודתו לפי נטיית לבו, כי לבו

” חמישים שנה הוא בונה את אותה סוכה, אותם סדינים, עצים, ואותם נוי סוכה. אפילו המסמרים... אבל אני בשמונה שנים, כבר החלפתי שמונה סוכות שונות... ”

היה נוטה לפי שורש נשמתו - זה עיקר עסקו בתורה, זה בתפילה, זה בצדקה וזה בגמילות חסד בגופו וכדו' - וכך היה יכול ללכת כל ימיו באותה הדרך הבנויה לפי שורש נשמתו ותיקון נפשו, בה היה פותח את יומו ובה היה מסיימו, עד מלאת ימיו ושנותיו.

[...] אבל בדורות אלו יורדות הנשמות מעורבות. יכולה לרדת לעולם נשמה של גדול בישראל מעורבת בנשמה של עם הארץ מולג, נשמה מעולם התפילה יחד עם נשמה הרחוקה ממנה כרחוק מזרח ממערב, נשמה של בעל חסד יחד עם נשמה של אכזר גדול. וכך ברגע אחד הוא עוסק בתורה לבו נמשך אחריה מעיין ומפלפל בה בחשק, וברגע אחד לבו נאטם ככרוב - אינו מבין את סברת הגמרא ואין בו שום משיכה ללימוד התורה. וכך בעבודת התפילה הוא יכול לגשת לתפילה בהתלהבות, הלב מתרונן בכל מילה של תפילה, והנה ברגע אחד מתקרר הלב עד שהאדם אינו מאמין וכי אני הוא שברגע הקודם התפללתי בהתלהבות.

ולכן בדורות אלו - אם האדם לא יקבע את לבו בתמימות ובאמונה אלא ילך שבי אחר הרגשות לבו לא יוכל לעמוד כלל בעבודת ה'. כי ברגע אחד כשיתגבר בו צד הרע ילך אחריו ויפול במשאות שווא ומדוחים, ביום זה יפול

סכנת העבודה לפי הרגשות

על אחת כמה וכמה בחג הפסח. אם הוא עובד את השי"ת רק לפי הרגשות לבו ולפי מה שהוא מצויר לעצמו איך צריכה להיות הרגשת 'ליל שימורים', איך צריך להראות 'ליל האמונה', איזה הרגשה צריכה להיות באכילת מצה ובארבע כוסות, או אם ינהיג אותו השי"ת בדרך מדבר, בלי להראות לו את מה שהוא פועל, ובכבשי דרחמנא יראה לו כאילו לא פעל מאומה, הרי יאבד את כל אחיזתו בליל הסדר וביציאת מצרים.

אבל אם הוא נכנס לליל הסדר באמונה שלמה ש'הנה היום אני יוצא ממצרים', 'הנה בא הלילה שעליו הודיע לו הצדיקים שכל אחד ואחד יוצא בו מגלות מצרים - ומכל הגלויות הנקראות על שם מצרים', 'גם אם יהיה לבי יבש כחרס, אני מבטל את הרגשות לבו לפני דברי הצדיקים'. 'אני מאמין בגדולת היום וביציאת מצרים שהיום הזה אני יוצא ממצרים - יהיה מה שיהיה'. וכך הוא מבטל את כל הרגשות הלב להשי"ת בביטול גמור ובאמונה שלמה, באמונה בהשגחה פרטית, באמונה במצוות היום, באמונה שכל מה שהוא רואה ושומע הכל הוא מהשי"ת לבדו. 'אני מאמין שהשם יתברך לבדו מסדר לי את הרגשות הלב לפי סדר גאולת הנפש שלי בכבשי דרחמנא. אם הולך באמונה זו - שום מחשבה לא תוכל להפיל אותו מאמונת הגאולה, ומקדושת הלילה, כי בכל הרגשה שתהיה הוא מאמין שבוודאי נגאל ממצרים.

ועל אחת כמה וכמה בדור חשוך זה בהסתרת פנים ובבלבולי הנפש. שאנו עומדים בדור המבול ממש. עם כל הנסיונות הקשים ומרים ששלחו נפש יקרה ממשכנה תחת כסא הכבוד למקום מטונף כזה. בזמן קשה כזה של הסתרת פנים, שקשה מאד לעבוד את השי"ת בדעת שלמה, כי בעוונותינו הרבים הדעת מבלבלת מכל הקליפות הנאחזות בה. אבל אם יחזיק את עצמו באמונה, יזכה למעלות הגדולות ביותר, כי האמונה קיימת לעד. 'מיט אמונה קען מען זוכה זיין צו די גרעסטע זאכן אויף דער וועלט. צו די גרעסטע זאכן פון דער וועלט. בתוך הבלבול. בתוך הדין' [אפשר לזכות לדברים הגדולים ביותר בעולם. לדברים הגדולים ביותר בעולם. בתוך הבלבול. בתוך הדין].

אל תלך אחר הרגשת הלב

וביתר עומק מבואר הענין בספרי הרה"ק ר' אהרן סטראשעלער ששמע מרבו בעל התניא, ורבו מרבו המגיד הגדול ממעורר, ששמע מהבעל שם טוב הק' שבדורות שעברו הייתה

מכתבים ממו"ד בעניני ריזמן | **משיב דבר**

וממנו יקבל הרבה חיות והתעוררות

ב"ה כ"ג מג"א תשל"א פעה"ק ירושלם ת"ו בבי"א

אל כבוד יד"ג היקר הרה"צ ר' צבי יוסף וואסילסקי שליט"א [זצ"ל] ושלמיה ישגא לאחר.

אחדשה"ט ומאווה לשמוע אך חסד וכל טוב.

הנני בזה כי ראיתי היום את בנו היקר מאיר הי"ו, וגם הזדמן שלמדתי עם איזה בחור מאמעריקא (בסי"ג בלק"מ) והשתתף גם הוא עד שהיה צריך לילך לאכול אצל רבי לוי יצחק סעודת צהריים.

ולענין מה שרצייתי לעוררו, מכיון ששמעתי מאתו שהוא נכנס ללמוד בשיבה בבני ברק, והנה בבני ברק נמצא אברך בשם רבי נתן ליבערמענטש שליט"א [זצוק"ל], וכפי הנשמע ומפורסם חלק גדול וניכר של רוח חיים לאברכים ובהורים הוא על ידו, והוא מלהיב מאד בספרי רבינו הק' ומדריך מפואר.

ולדעתי נחוץ מאד שבנכם מאיר הי"ו בהמצאו בבני ברק היה צריך שיהיה לו שיעור מיוחד עם ר' נתן ליבערמענטש שליט"א [זצוק"ל], כי יש לו בכל ימי השבוע שיעורים בזמנים שונים עם כתות ותבורות מיוחדים וממנו יקבל הרבה חיות והתעוררות והדרכה, ותכתבו לבנכם נ"י שרצונכם שיבקר אצלו מפעם לפעם לשמוע דבר ה' מאתו, וכן תכתבו לר' נתן ליבערמענטש שיקרבו, והתועלת תהיה מרובה, כי לדעתי זה אחד מהנקודות החשובות בעלי תועלת מרובה לבנכם נ"י.

כל זה כתבתי למען לא אמנע טוב בעצה טובה.

והנני בזה דו"ש וטובתו והצלחתו ולשמוח בשמחתו ובשמחת כל יוצאי חלציו ותלמידיו.

יעקב מאיר בן חי' דינה שכטער

הניע זמן נאותך

שנים אתה מחפש את האור של פסח מנסה להתחבר, להרגיש את החיות את ה'כאילו הוא יצא ממצרים" עכשיו זה בהישג ידך!

הספר החדש "אודיע אמונתך-פסח"

מאת מו"ד הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א

מאיר באור חדש את שערי האמונה המתגלים בחג הפסח

דף אחרי דף פרק אחרי פרק תגלה אין לצאת מהגלות האישית שלך בכל מצב ומכל מיצו בו הק' תקוע

מייאוש לתקוה. מאפילה לאור גדול. מעבדות לחירות

הספר שיאיר לך את ימי החג באור חדש מההכנת והטרדות ועד לקיום המצות הנמלות והנשבות

מרכז הזמנות: 1800-22-55-66 | להשיג בחנויות הספרים

סיפורים ולקחיהם | **נפשות חסידי**

מעודי הסתכלתי בפליאה על רוחה השקט של אמי מורתי (מרת חיה דינה בת רבי מאיר ע"ה שהתייתמה אף היא בימי נערותה, נלב"ע י"ד ניסן תשנ"ג), שהיתה עוסקת בעבודת הבית וסידורו ונקיונו בלי שום התרעמות ח"ו, כי אם כבטחון והשקט, וקבלה הכל לטובה מהשי"ת ושהכל לטובה, והודתה להשי"ת על החסדים ועל החיים ועל הבריאות.

ולהוצאות שבת וי"ט וקבלת אורחים הי' לאבי תמיד בטחון חזק מאד, עד שראינו פלאות ונפלאות מזה.

(אוסף מכתבים, י')

מעולם לא ראיתי את אבי (רבי דוד שכטער ע"ה נלב"ע יב ניסן תשל"ד) דואג מיום לחבירו, בפרט על הוצאות שבת והכנסת אורחים, בזה היה לו תמיד רוחב לב כחול אשר על שפת הים.

שמעתי פעם מאחד שתמה עליו; הלא הוא עני, והוא מקבל אורח כמלך ממש. אכן עברו עליו זמנים בעניות, והלוה ממש על פת לחם.

דוגמה מהעניות; בתקופה מוקדמת יותר היה הבית ריק מטיפת שמן ולחם. ואמא שלחה אותי ללוות לחם משכן סמוך, ואח"כ שלחה אותי לשכן השני שימרח על הלחם מעט שמן, ועל ידי זה הלכתי לבית הכנסת.

מלחמה ומשמנה

ניצוץ קודש ממאמרי | **ניצוץ אחד!**

הטרדות בימים אלו הם ההכנה ליציאה לחירות וקבלת קדושת יו"ט אצל כ"א כפי ערכו